

[Wiilhelm]

fremme, som det nævnes i bemærkningerne. Dengang støttede VS det, men da havde man jo den situation, at regeringen og et stort flertal havde lagt op til en lynbeslutning i augustsamlingen 1976, og at man derefter måtte ty til en folkeafstemning for i det mindste at få markeret den enorme distance, der er mellem forsamlingen herinde og så befolkningen i det her spørgsmål.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Som det fremgik af debatten for lidt siden, er det regeringens opfattelse, at der er væsentlige ting, der skal være afklaret, før man kan tage endelig stilling til, om man skal oprette a-kraftværker her i landet. Allerede af den grund er det udelukket i dag at tage stilling til, om man skal have folkeafstemning om sagen.

Regeringen har derfor ikke afklaret sin stilling på dette område, og det vil vi vente med, til vi har afklaret vor stilling til substansen.

Arentoft (FP):

Jeg er ikke i den situation, at jeg ligefrem kan takke for tilslutningen. Der var kun et enkelt parti, der viste lidt positivitet. Men gennemgående vil jeg sige, at jeg er da glad for, at ordførerne har studeret bemærkningerne så grundigt, som det fremgik af de forskellige indlæg. Der er imidlertid alligevel visse ting, som jeg tror man har misforstået.

Hr. Ivar Hansen nævnedes fra bemærkningerne ordene »skæbnsvangre følger«, hvis ikke vi træffer en beslutning, og da vil jeg da lige henvise til den forrige sag, vi behandlede, hvor hr. Johan Philipsen kom med et indlæg, hvori han sagde, at det er nødvendigt, at der træffes en beslutning. De ord vil jeg da gerne gøre til mine. Det er meget nødvendigt, at man træffer en beslutning. Som hr. Johan Philipsen sagde, tager det mindst 7 år, fra en beslutning er taget, til der kan føres noget ud i livet.

Ligeledes sagde hr. Ivar Hansen og flere andre ordførere, at det er folketingset, der bør træffe afgørelsen, og det er altså dér, vi er uenige. Vi mener, at sagen er så stor, at den bør lægges ud til folkeafstemning. Det kan man selvfølgelig gøre i henhold til grundlovens § 42, men der er så meget snævre tidsfrister, inden for hvilke en folkeafstemning

skal afholdes, og så kan man ikke opnå den store fordel, der ligger i at afholde en folkeafstemning, nemlig for det første, at en folkeafstemning er tværpolitisk, og for det andet, at det er noget, som det enkelte menneske tager personlig stilling til. Så vil de skeptiske sige: ja men der er masser af mennesker, der ikke ved, hvad det er, de tager stilling til. Derfor skal der gennemføres en oplysningskampagne, og en sådan kampagne skal løbe over 3-4-5 måneder, for at den kan være effektiv. Vi ser f. eks. den kampagne, man fører i tv i øjeblikket. Den er meget tendentiøs. En kampagne, der skal føres, såfremt man vedtager at holde en folkeafstemning, skal selvfølgelig være helt reel, nøgtern og neutral.

I øvrigt kan man sige, at også socialdemokratiet ville komme ud over sine egne interne problemer, hvis spørgsmålet blev lagt ud til folkeafstemning. Men jeg vil gerne understrege, at det er ikke, fordi jeg mener, at folketingets medlemmer skal fralægge sig et ansvar, men vi er for få, om jeg så må sige, til at afgøre denne store sag, som angår 5 millioner mennesker, og hvor i al fald de 4 kunne få lejlighed til at udtale sig.

Hr. Ib Nørlund sagde, at man overvinder ikke usikkerhed ved at lægge spørgsmålet ud til folkeafstemning. Deri er jeg nu ikke enig med hr. Ib Nørlund. Jeg tror tværtimod, at det vil skabe den debat, som gør, at mange mennesker virkelig prøver at sætte sig ind i tingene. Det, der er sket, er, at der næsten er ført en skrækkampagne fra en mindre del af befolkningen, men i en »midtpunkt«-artikel i Jyllands-Posten for en 14 dages tid siden stod der som overskrift: »Bøtten er ved at vende«, og det skyldes simpelt hen, at efterhånden som de mange kendsgerninger kommer på bordet, begynder de, der for nogle år siden automatisk sagde nej til atomkraft, alligevel at se: hvad er alternativet? Derfor mener vi fortsat, at en folkeafstemning må være det rigtige.

Så kan man debattere, om den dato, vi har fastsat, er rigtig, eller den skulle rykkes lidt frem eller tilbage. Man kan også i udvalget drøfte dette med, at det skal være inden 1981, eller om man skulle udforme det på en anden måde. Selve teksten til det spørgsmål, som vælgerne skal tage stilling til og besvare med ja eller nej, skulle vi nok kunne udfor-